

SMEDNÄSET

1965

I styrelseberättelsen för 1965 ser jag att sektionens styrelse bestod av 4 medlemmar från Dalarna nämligen Yngve Hjalmarsson, Börje Holgersson, Stig Helldén och Börje Edvall och tre medlemmar från Gästrikland. Det var Bengt Lewrén, Torbjörn Pedersen och den nya i styrelsen Bo Svensson.

Den 2/5 1965 hade sektionen årsmöte på Engesberg intill Gävle och då hade man för första gången frågan uppe om inte sektioner borde ha en egen sektionlägerplats.

Börje Holgersson, som då bodde i Svärdsjö föreslog att vi skulle försöka finna någon plats i Svärdsjöns omgivning och det tyckte också två andra Svärdsjöbor, som ofta var med och arbetade i Tandådalen. De två var Alex Backlund och Gustav Andersson.

När vi sedan var hemma igen träffades Börje H. och jag och började leta efter ett lämpligt ställe för vår sektionlägerplats. Vi fick fram några förslag men inget som vi blev helt nöjda med. Börje och jag tog då kontakt med fritidsnämndens chef i Svärdsjö, Sven Erik Sjöberg och han frågade om vi hade varit och tittat på Smednäset i Linghed där Linghedsborna hade en liten badplats. Nej, där hade vi inte varit.

Vi åkte dit, for över bonden Olssons gård, och ner till början av näset, där vi ställde bilen och gick vi ut på näset.

Det var långt, torrt ogräs överallt och fullt med träd och buskar efter alla sjökanter utom vid den lilla badplatsen.

När vi stod vid badplatsen kom det en äldre man fram till oss och frågade vad vi var för ena. Vi förstod att det var Albert Forsling, han som hade sommarstugan på näset, för det hade fritidschefen berättat.

Vi talade om vad vi hette, att jag var från Grycksbo och att Börje var skollärare i Svärdsjö, och att vi var medlemmar i en husvagnsklubb som hade planer på att anlägga en lägerplats kanske på detta område.

"Här har linghedsborna sin badplats och jag har haft min sommarstuga i många år och här skall det inte vara någon lägerplats för husvagnar" sade mannen och gick upp till sin stuga (vår nuvarande reception).

Börje och jag gick runt på hela näset och insåg väl att det skulle betyda en väldig massa arbete för att få detta område så fint, som vi skulle behöva ha det, men vi blev överens om att Smednäset skulle kunna bli just den samlingsplats för vår sektion, som vi letade efter. Det här skulle vi jobba vidare med och så blev det också.

Jag tog reda på att Smednäset ägdes av Kopparfors AB och tog kontakt med bolagets skogschef per telefon. Jag fick då veta att det inte skulle vara möjligt att arrendera området eftersom marken ingick i ett större markbytesprojekt mellan Kopparfors AB och Svärdsjö kommun. Då skrev jag till Svärdsjö kommun och frågade om de kunde tänka sig att arrendera ut

Smednäset till Caravan Club, när de blir ägare till Smednäset.

Jag berättade om Caravan Club och att klubben hade två välordnade campingplatser, en i Tandådalen och en på Orust.

När kommunen blir ägare till området skulle Caravan Club vara den bästa tänkbara arrendatorn och en campingplats där den kunde ha betydelse för kommunen framhöll jag.

Den 11/10 1963 fick jag ett protokollsutdrag från ett sammanträde med Svärdsjö kommunal nämnd som hade behandlat vår framställan om att få disponera området på Smednäsets för föreningens ändamål. De meddelade att förhandlingar om förvärv av området pågick mellan Kopparfors AB och kommunen, men att dessa förhandlingar ännu inte var avslutade. Nämnden sade sig dock vara positiv till vår framställan om arrende.

Den 28/11 1965 skrev jag ett långt brev till skogschefen på Kopparfors AB Bror Laage-Hellman i Ockelbo och presenterade Caravan Club. Jag skrev att vi kände till de förhandlingar som pågick mellan bolaget och Svärdsjö kommun och omtalade att kommunen gärna såg oss som arrendator Smednäset när mark bytet skett.

Kommunen har utsett en särskild kommitté för detta arrendeärende, skrev jag.

Redan den 1/12 1965 fick jag svar från skogschefen. Han skrev att före årsskiftet kommer Svärdsjö kommun att få ett förslag som innebar att kommunen kan bli ägare till Smednäset. I avvaktan på detta ärende anser vi oss ej kunna diskutera en utarrendering av området till Caravan Club.

Två veckor tidigare, den 14/11 1965 hade vi i Dala-Gästrikte Sektionen ett styrelsemöte i Svärdsjö och då passade styrelsen på att åka ut och bese Smednäset tillsammans med två man från Svärdsjö kommunalnämnd. Vi gick runt på området och alla var överens om att Smednäset skulle kunna bli en utmärkt sektionslägerplats.

Med på besöket var Yngve Hjalmarsson, Börje Edvall, Börje Holgersson, Torbjörn Pedersen och Bo Svensson.

På det fortsatta mötet fick jag och Börje Holgersson i uppdrag att arbeta vidare för att få ett arrende av Smednäset till stånd.

1966 Det är sektionen får egen lägerplats.

Den 29/1 1966 hade Dala-Gästriksektionen styrelsemöte i Gävle och på det mötet informerade jag om brevväxlingen med Kopparfors AB och Svärdsjö kommun och att förhandlingarna om markbytena ännu inte var klara.

Den 5/2 1966 hade vi årsmöte i sektionen på Haganäsgården i Svärdsjö. På mötet valdes Bo Svensson, Gävle till sekreterare efter Bengt Lewrén. I styrelsen fanns nu Yngve Hjalmarsson, Börje Edvall och Börje Holgersson från W-sidan och Torbjörn Pedersen. Bo Svensson, Björn Bengtsson och Lars Olsson från X-sidan.

Efter mötet åts supé för 18 kr per deltagare och så var det dans till Caravan Orkestern.

Den 10/4 1966 hade vi ett kort sektionsstyrelsemöte i Tandådalen och då behandlades det inkomna förslaget från ett antal X-medlemmar om att dela sektionen så att en Gästrik-Hälsinge Sektion kunde bildas.

Markbyten är nog inte det lättaste.

Vis av erfarenheten om alla svårigheter med de markbyten, som var aktuella i Tandådalen, följde jag noga utvecklingen av de markbyten, som skulle ske i Svärdsjö. Jag blev därför inte särskilt förvånad då jag en morgon läste i ortspressen att några markbyten ännu inte skett och att förhandlingarna skulle komma att dra ut på tiden.

Jag ringde genast till kommunalordföranden i Svärdsjö, Erik Danielsson och frågade om han och kommunalkamreren Andreason skulle kunna tänka sig att åka med Börje Holgersson och mig till Kopparfors AB's kontor i Ockelbo, om jag kunde ordna ett möte med skogschefen Laage-Hellman.

Mötet kom till stånd den 27/4 1966 och på det mötet kom vi överens om att Caravan Club skulle arrendera Smednäset, ca 47 000 m² mark, med undantag för tomten för där befintlig sommarstuga. Arrendetiden var i första hand 5 år och årskostnaden 1.000 kronor per år. Avtalet godkändes av Svärdsjö kommun i egenskap av framtida markägare.

Den 4/5 1966 hade hela sektionsstyrelsen samlats hemma hos Börje Holgersson i Svärdsjö. Nu var det vår och allt arbete uppe i Tandådalen var klart för den gångna säsongen. Nu gällde det att få ordning på Smednäset.

På ett tidigare möte hade vi planerat att hålla midsommarfirandet i Orsa, men nu beslutades naturligtvis att midsommarfirandet skulle bli i samband med invigningen av vår sektionsplats Smednäset.

Den 14-15/5 1966 ordnades en sektionsträff i Engesberg intill Gävle, och på det mötet beslutades att Dala-Gästriksektionen skulle delas i en Dala- och en Gävleborgs Sektion från och med årsskiftet 1966-67. Kassabehållningen uppdelades i proportion till medlemsantalet i respektive sektion. Det skulle bli 6.000 kr till W-sektionen och 2.800 kr till X-sektionen. På mötet uttalades den förhoppningen att ett fortsatt gott förhållande skulle råda mellan de båda sektionerna.

Klart med Smednäset. Våren 1966

Det var nu bara 5 veckor kvar till den midsommar som skulle bli den första på Smednäset. Vi körde igång stenhårt med allt arbete som var nödvändigt att göra. Först gällde det att få bort det höga torra ogräset som täckte områden där husvagnar skulle stå. "Det skall jag ordna med" sade Alex Backlund, som var med i Svärdsjös kommunala brandkår. "Vi ordnar en gräsbrandsövning nu i veckan så blir det rent på direkten". Vilken brasa det blev. Jag var rädd att även Forslings sommarstuga skulle ryka med, men brandgubbarna var duktiga och allt gick efter beräkning.

De kommande veckosluten städade och röjde vi efter sjökanterna och när man slutade en arbetsdag var man tvungen att bada ordentligt för man var helt svart och sotig inte bara på benen utan långt upp på kroppen efter att ha gått runt på det sotiga gärdet. Många år tidigare hade Smednäset varit potatisland för anställda på Lingheds tegelbruk hade vi fått veta. Det var därför vi hittade så många rostiga hinkar överallt efter kanterna och uppe i skogen.

När man skulle till Smednäset åkte man de första åren över grannen Olssons gårdsplan och kom förbi den lilla sommarstuga där Smednäset börjar. För att komma vidare till nedre planen planerade vi den nu befintliga vägen efter sjökanten, över flaggkullen och till nedre planen. För detta arbete var det en medlem som hette Beicher från Borlänge, som ställde upp. Han kom med en stor lastmaskin på en trailer och efter 10-12 timmar så var vägen klar och han kunde lasta sin maskin och åka hem igen. Han fick ett hjärtligt tack från oss alla.

Så måste jag berätta att när vi höll på för fullt med vägen så kom det ett par gående fram till mig med en anmälningsblankett om medlemskap till klubben. De hade bara ett namn på blanketten och på den tiden skulle det vara två medlemmars namn på blanketten för att bli antagen som medlem. Jag såg vem det var som redan skrivit under och sade på skämt "Innan jag skriver på så måste ni hjälpa till ett tag här med vägbygget". Det gjorde de. Sedan höll de på i flera timmar och var jätteduktiga.

Vilka de var? Jo, det var Ruth och Erik Lindgren. Medlemmar blev de och uppskattade lägervärdar var de i många år.

Erik lämnade oss för alltid i feb.1993, men Ruth kämpar vidare och är nu vid 82 års ålder vår duktiga lägervärdinna.

Det andra namnet på ansökningsblanketten var Eriks bror Olle, som hade rörfirma i Falun, och

även han gjorde många goda insatser på Smednäset.

Då vi hade bestämt att ha midsommarfirandet på Smednäset redan första året gällde det att bygga ett litet toalettus med hytter för ett antal kem-toaletter. Hela huset byggdes med hjälp av duktiga klubbmedlemmar.

Efter ena långsidan under huset lade vi ner en stor tank, där all latrin tömdes. För att få dricksvatten lade kommunen ner en plastslang från Lingheds vattenverk tvärs över viken och upp bakom toalettuset.

Två flaggstänger inköptes i Linghed. Den ena stängen skulle bli midsommarstång, den andra skulle stå vid badplatsen och där skulle klubbflaggan hissas.

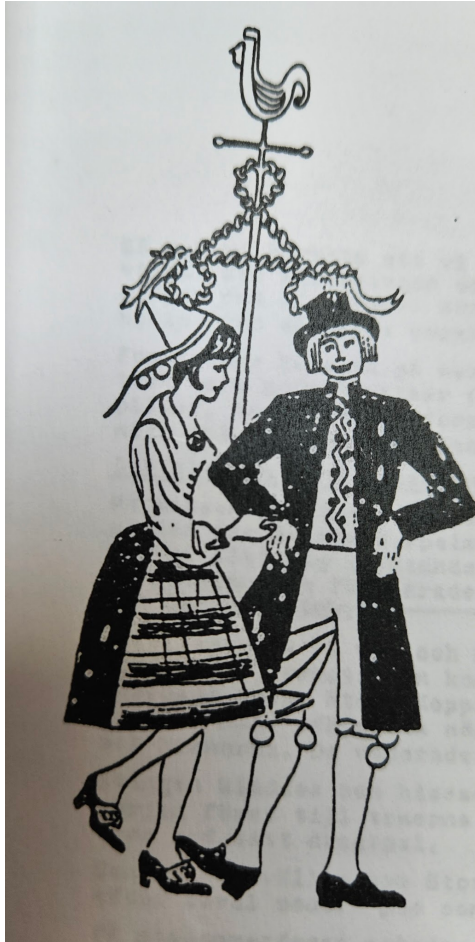
Caravan-Bladet nr 3 1966 inbjöd vi till det första midsommarfirandet på Smednäset som skulle inledas med invigningen av sektionens egen lägerplats. Ett 50-tal husvagnsfamiljer hade kommit. och det var verkligen högtidligt när vi för första gången hissade Caravan Clubs egen flagga på flaggstången vid badplanen och jag förklarade vår sektionsplats invigd.

På flaggstångens sockel står det ännu 23/6 1966, om du tittar efter.

Programmet för midsommarfirandet innehöll de flesta av de programpunkter, som sedan blivit tradition. Vi hade köpt 3 träekor som användes vid roddtävlingen. Falu folkdanslag hade uppvisning och på midsommardagen var det gudstjänst. Det var dans runt den lövade midsommarstången och dans på kvällarna till levande musik på en stor presenning. Det blev en mycket trevlig midsommarhelg och vi kände att vi fått lön för allt det arbete vid lagt ner under de slitsamma veckorna före midsommarhelgen.

Så kommer jag ihåg att när nästan alla hade åkt hem efter helgen så stod Ruth och Erik, jag och Margareta och tittade på midsommarstången och konstaterade att rankan var ful, både för grov och för buskig. Det var första gången vi bundit en ranka och hade väl haft för bråttom. "Den rankan måste vi göra om!" Sagt och gjort. Vi tog ner stängen, gjorde en ny ranka och efter att åter rest stängen, kände vi oss nöjda.

Sedan stod stängen där till veckan före midsommaren året efter, som sedan är här i Dalama.

midsommar i Dalom 1966

Smednäset, Dalasektionens lägerplats i Svärdsjö, invigdes på midsommarafton i närvaro av ett 50-tal husvagnsfamiljer.

När vi i lägerkommittén efteråt summerar alla uttalanden från midsommarfirarna står det klart, att Smednäset blev omtyckt och en verkligt positiv överraskning för alla.

Alla som kom ner för den breddade, delvis nygjorda, nedfartsvägen och stannade framför den gulröda vägbommen var mycket förväntansfulla.

Låskombinationen blev dock för många en allt för svår nöt att knäcka. Hur är det med minnet? Tandådalslåset kommer på allt fler platser och siffrorna är 33444, övre spärren öppnar man med.

Vid bommen står en prydlig skylt med texten

“Välkommen till Smednäset”, som riktar sig till alla caravanare.

När man kommer innanför bommen går vägen vidare över flaggkullen med svenska och CC-flaggan i topp och fortsätter till nedre planen, från vilken man har en underbar utsikt över Svärdsjön med omgivande höjder.

Badplatsen med sandstrand och fina badbryggor är utmärkt och vattnet klart och rent. Många caravanare kom och gladde oss med att säga att "detta är ju toppen"

Svärdsjö kommun har varit ytterst tillmötesgående och har låtit anslå flera tusen kronor för att lägga ned en lång plastslang från vattenverket till Smednäset och ordna med flera tappställen och duschar inom området.

Den nyuppförda toalettbyggnaden, ett rött hus med hjärta på dörren, hittar man lätt då stigen dit markeras med skyltar. Byggnaden är stor och rymlig med 10 toaletter och förrådsutrymmen. Byggmästare är samme Börje Holgersson som byggde affären och torkrummet i Tandådalen.

Telefonen har vi med jack i förrådet och i lägerchefens husvagn, vårt telefonnummer är 0246/22106,

På nedre planen finns också en flaggstång för CC-flaggan och en riktig stor Dala-majstång. Vi har köpt 3 ekor för uthyrning till storfiskare och fiskekortet köper man av lägerchefen för 10:- kronor, Kortet gäller för hela familjen och sommaren i halva Svärdsjön och flera småsjöar i omgivningen.

Så kan vi berätta att vi har ritningen klar och byggnadslovet beviljat för klubbstugan och att elströmmen kommer. El-kabelgrävningen och stugbygget kör vi igång med i höst. Vi hoppas på god hjälp från många caravanare som möjligt.

Fem veckor hade vi på oss att ställa allt i ordning vilket lyckades tack vare goda insatser från många. Medlemmar hade både caterpillar, lastbilar, motorsågar mm med sig och det har varit ett nöje att ha varit med och ordnat med det hela.

Det blev en lång inledning så nu över till midsommarfirandet!:

På midsommaraftonen samlades vi kl 16.30 vid flaggstången på nedre planen där Svärdsjö spelmanslag spelade, Jag pratade en stund om hur vi fått tag i Smednäset och så bad jag Börje Holgersson hissa CC-flaggan och förklarade Smednäset invigt. Vi hurrade för Smednäset och Caravan Club

Därefter gick vi upp och hämtade den 15 meter långa rankan till maj-stången. I formationen kom först två sockenklädda små flickor i Svärdsjö resp. Stora Kopparbergsdräkt, sedan de fem sockenklädda spelemännen, och sedan nästan alla lägrets barn bärande på rankan och kronorna. De vandrade ett varv runt lägret och upp mot stången.

Stången kläddes och hissades under hurrarop och ringdansen tog sin början först till tonerna från tofsgubbarna och sedan tog Storm över med sitt dragspel.

Senare på kvällen kom Storms förstärkta popband och vi dansade efter såväl modern pop som hederlig jularbomusik. Stämningen var hög.

På midsommardagen solade, fiskade och njöt vi av tillvaron.

Kl, 14 blev det roddtävling runt halva näset med lag från A,C,U, X och V, med 3 man i varje lag. X, U och v ställde upp med två lag vardera. Det blev en hård kamp både i lag och individuellt.

Senare följde dragkamp, barntävlingar mm.

Vid långbordet kl 17 spelade Runo Sandberg dragspel och bordet blev allt längre och längre allt eftersom man fick fram sina stolar och bord och kaffet blev varmt. Vid långbordet utdelades priserna för roddtävlingen och dragkampen.

På kvällen var det dans igen vid majstången.

Så ber jag få tacka alla som hjälpt till vid Smednäset och alla som varit på Smednäset i sommar önskar vi hjärtligt välkomna tillbaka.

Nästa sommar räknar vi med betydligt större antal CC-familjer på Smednäset både under midsommaren och under sommaren i övrigt. På ett området som är hela 46000 m2 behöver det inte bli trångt.

Prislista för rodden:

1:a pris,

W lag 2

X.K. Karlsson	2,0	
Rune Wenngren	2,08	6,06
Stig.Zanden	1,58	

2.a pris.

X Lag 1

Torbjörn Pedersen.	2,08	
Sten Backström	1,58	6,10
Sven Englund	2,04	

3.e pris

V lag 2

Alex Backlund	2,0	
Gustav Andersson	2,02	6,14
Elis Steen	2,12	

Vid extrarodden mellan Stig Zanden och Sten Backström som båda hade 1,58 på första sträckan vann Sten Backström med snål marginal,

Så kom årsskiftet 1966/67 och Dala-Gästrikte Sektionen delades. Vårt sista gemensamma möte hölls i Grycksbo den 11/1 1967. På mötet kom sådana frågor upp, som hade med delningen att göra.

Smednäskommittén bestod detta år av Alex Backlund, Erik Lindgren, Tage Karlsson, Rune Wenngren, Gösta Lundström och Bernt Andersson. Det var alla de mannar, som energiskt varit med och jobbat med såväl toalettbygget som storstugebygget. Under våren målades sedan Storstugan.

Smednäset blev allt populärare och midsommarfirandet blev då liksom idag sommarens höjdpunkt. Många X-are blev Smednäset trogna trots sektionsledningen och så är det än idag. Midsommaren 1967 var det drygt 80 familjer på Smednäset.

Under servintern 1967 hade Börje Holgersson fått tips om ett timmerhus i Vintjärn, som skulle rivas. Det huset skulle bli ett utmärkt klubbhus på Smednäset och det bestämdes att vi skulle

köpa det. Han plockade ner huset stock för stock och märkte upp stockarna, och ordnade med frakten till Smednäset. Jag tror att hela kostnaden för hus och frakt blev 4.500 kr.

Så fort vi jobbat färdigt i Tandådalen för säsongen satte vi igång och plockade upp timmerhuset på Smednäset sedan Börje schaktat undan en del av kullen, där huset skulle stå. Vi fick upp ett block på en ställning mitt i huset och med ett långt rep. som sattes på kulan på min bil hissades stockarna upp när jag körde framåt. Det var flera duktiga medlemmar med på jobbet, som gick snabbt och bra. Vår målsättning var att få huset under tak före midsommarhelgen och det lyckades vi med. Vi fick också in golvet i övervåningen.

På hösten 1966 och våren 1967 fortsatte vi med röjningen runt sjökanterna. Nu började man se sjön runt större delen av näset. Alla träd och buskar släpades till en stor hög en bit från toaletten och på Valborgsaftonen 1967 efter årsmöte kunde vi tända vår hög och fick en rekordstor brasa. Då blev vi överraskade, för ut ur högen rusade i alla riktningar 100-tals sorkar. Tydligt hade de bott i högen under vintern.

1968

När jag läser verksamhetsberättelsen för 1968 ser jag att det året fick vi el-belysning i Storstugan. Elströmmen kom från ett motordrivet elverk, som stod uppe i skogen ovanför Storstugan.

Det kom 115 caravan familjer och firade midsommar på Smednäset och inte mindre än sex sockenklädda speleman med sina fioler gick i täten för tåget med rankan till midsommarstången. Det var en lyckad midsommarhelg står det i protokollet.

På hösten 1968, då jag som vanligt satt och läste Falu Kuriren en morgon, fick jag syn på en intressant rubrik.

Svärdsjö kommun och Kopparfors AB kommer inte överens. Det blir inga markbyten.

På förmiddagen ringde jag upp skogschefen på Kopparfors AB och talade om att jag läst i dagens tidning att det inte skulle bli några markbyten. Han bekräftade detta. "Då är vi i Caravan Club intresserade av att köpa Smednäset" sade jag, och vi bestämde tid för ett sammanträffande.

På eftermiddagen fick jag sedan tag i Börje Holgersson och frågade om han var beredd att följa med till Ockelbo för att träffa skogschefen, och det var han naturligtvis.

Det blev ett givande möte. Öppningsbudet från Kopparfors var 100.000 kr och vårt motbud 20.000 kr. "Det är den summa, som vi i klubbens sektionsstyrelse har tänkt oss" sade jag fast jag ännu inte talat med någon annan än Börje, om att vi skulle till Ockelbo för att försöka köpa Smednäset.

"Ja, styrelsen är ju på sätt och vis er överordnande, men jag har ju också en chef" sade skogschefen. "Jag måste nog gå in och tala vid bruksdisponenten, jag återkommer".

Efter en stund kom han tillbaka och sade "40.000 kr går vi med på. men inte mindre".

Jag svarade: "Det var hemskt mycke, men nu är vi inne på tredje året av vårt arrende och vi har ännu inte fått någon räkning på arrendet. De 2.000 kronor vi redan skulle ha betalat kan väl ingå i köpesumman".

"Ja, det kan vi säga" blev svaret.

"Och vi kan väl räkna med att det inte blir något räntetillägg på obetalt belopp eller hur" frågade jag.

"Du var en jäkel att göra affärer med" var skogschefens nästa kommentar "men ok, det skall det inte bli."

"Ja nu gäller det för mig att få Caravanklubbens styrelse med på köpet trots det högre priser" sade jag och efter det att vi fått löfte om hjälp med avstyckningsärenden mm vid köp skildes vi.

Den 22/9 1968 hade vi höstmöte på Smednäset. Den stora frågan på mötet var hur vi skulle ha det med Smednäset. Skulle det bli fortsatt arrende eller köp. Jag informerade om mötet med Kopparfors's skogschef att vi fått erbjudandet att köpa Smednäset för 40.000 kr eller egentligen 38.000, eftersom inte två års arrende hade betalats.

På mötet framhölls att Smednäset var en stor tillgång för sektionen, att det vore en stor olycka om inte sektionen fortsatte sin verksamhet på Smednäset. Platsen har ett sådant läge att dess värde säkert kommer att öka betydligt i framtiden. Mötet var av den åsikten att ett köp borde ske, om det var ekonomiskt möjligt, så beslutet blev att Smednäset skulle inköpas om pengar kunde ordnas, och det var vi i styrelsen säkra på att klara.

Under våren 1969 skedde sedan avstyckning av Smednäset och sommarstugetomten mitt på området avskildes.

Ägaren Albert Forsling hade arbetat på Kopparfors AB i många år och var nu pensionerad.

Under våren och sommaren fortsatte färdigställandet av Storstugan, vi lade plåttak på toalettbyggnaden, ordnade med bad- och båtbygggar och av Erik Lindgrens bror Karl fick vi låna en gammal mindre brandbil, som vi hade stor nytta av i flera år bl.a. att dra vägskrapan, då nedfartsvägen hölls i ordning.

Den 18/5 1969 hade vi vårmöte på Smednäset och planerade för sommaren och bestämde lägeravgifter. Jag informerade också att vi anmärkt på avstyckningen av Forslings sommarstugetomt. En hörn hade dragits ner på planen nedanför stugan, där vi skulle ha husvagnsuppställning. Det fick vi ändring på efter ett möte i Svärdsjö med Svärdsjö byggnadsnämnd, en jägmästare, vice stadsarkitekten, läns lantmätaren, Svärdsjö kommunalingenjör och så Börje Holgersson och jag själv. Ytan på Forslings tomt minskades.

Den 20/11 1969 höll vi höstmöte i Borlänge. På mötet hade jag nöjet att presentera det upprättade köpekontraktet mellan Kopparfors AB och Caravan Club, Dalasektionen. Kontraktet undertecknades den 5.11 1969, och då erlades också halva köpesumman 20.000 kronor.10.000

kr skulle sedan betalas den 1/7 1970 och resterande 10.000 efter ytterligare ett år.

Det var tur att vi fick ett helt år till på oss, efter mötet med skogschefen, innan första betalningen skulle ske. Nu hann vi dels få mer i egen kassa, och dels hade vi fått ett lån på 15.000 kr från klubbens campingfond.

Den första delbetalningen på 20.000 kr finansierades med:

13.200:- som till största delen var överskott på verksamheten. Resten var del av lånet från campingfonden.

4.300:- från sektionsskassan som är del av medlemsavgifterna

2.500:- som lån från medlemmar

Så hade vi summerat alla ideella arbetstimmar, som utförs under sommaren på Smednäset och det visade sig vara drygt 4000 timmar. Det var arbeten på Storstugan, på toaletthuset och med uppsnyggning av området i övrigt.

Tack vare att kostnaderna kunde hållas nere genom att så många hjälpte till det blev det ett överskott, som vi ser här ovan.

Stort TACK till alla duktiga medlemmar, måste vi framföra.

Nya i styrelsen vid mötet blev Erik Lindgren, Ragnar Gryth och Karl Lindgren. Den senare blev sekreterare.

1970

Den 4/2 1970 hade Dalasektionens styrelse möte i Grycksbo. Då studerade vi sektionens ekonomi och diskuterade sommarens träffprogram. Vi skulle bl.a. ordna en "Håll i Trim-vecka" under sommaren, och det blev en populär aktivitet.

Den 3/5 1970 höll vi vårmötet på Smednäset och redogjorde för sommarens träffprogram. Jag redogjorde för köpet av Smednäset och de förpliktelser som var förknippade därmed. Det gällde bl.a. att vi måste låta lingshedsborna utnyttja badplatsen på Smednäset Detta var en förutsättning för att Svärdsjö kommun skulle godkänna vårt förvärv av området.

Den 17/11 1970 hade vi höstmöte på bruksmässen vid Kvarnsvedens Papperbruk.

Börje Holgersson och Erik Lindgren redogjorde då för sektionens ekonomi, som var god och givit 3.600 kr i överskott trots stora utgifter.

På utgiftsidan fanns:

10.000:- För delbetalning av Smednäset

3.000:- Avstyckningskostnad

6.000: Driftkostnad

1.000:- Vattenanslutning

5.000:- El-anslutning

3.000:- Tak på Storstugan

900:- Låneräntor

Sist i bunten av alla papper varje år ligger revisionsredogörelserna undertecknade av de noggranna revisorerna Stig Zandén och Erik Bengtsson.

Den 31/12 1970 hade Caravan Club 3212 medlemmar och i Dalasektionen fanns 173 medlemmar.

1971

Så har vi kommit till 1971 och i verksamhetsberättelsen för det året står det att sektionen lyckats väl på Smednäset och att sista delbetalningen för vår lägerplats skett till Kopparfors AB.

På höstmötet beslöts om inköp av Forslings sommarstuga och i och med detta ägdes hela Smednäset av Dalasektionen. Storstugan hade fått plåttak, el-ström var framdragen och ett litet hus hade byggts för en bastu, som skulle bli klar att tas i bruk våren 1972.

Albert Forsling, som hade sin sommarstuga mitt i vår husvagnscamp, var mannen som kom ner till Börje Holgersson och mig vid vårt första besök på Smednäset 1966. Han var från början rätt sur på oss, men upptäckte allt mer att caravanare var riktigt trevliga människor, som jobbade duktigt och gjorde Smednäset allt trevligare. Han blev väl därför allt mera positiv till oss.

En vårdag 1971 ringde han till Grycksbo Pappersbruk och sökte mig. Sökarlamporna i fabriken blinkade min signal och jag gick till närmaste telefon. "Hallå, Är det Hjalmarsson, det ar Forsling. Ska du köpa mín stuga på Smednäset? Jag skall ha 22,000 for den"

"Oj det var väldigt dyrt, men jag skall ta upp frågan i vår styrelse så återkommer jag blev mitt svar.

"Säger du inte ja på en gång, så säljer jag stugan till en stockholmare, som vill ha den". Så lade han på luren.

Eftersom vi inte hade så mycket pengar i vår klubbkassa så ringde jag till sektionskassören Björn Olsson på Kvarnsveden och vi kom överens om att om jag lade 12.000 och han 10.000 kr så kunde vi köpa stugan. Sedan ringde jag Forsling igen och sade att vi köper stugan, men då sade Forsling att han redan sålt stugan, eftersom jag inte sagt ja på en gång.

"Du Forsling" sade jag "i kväll halv 7 kommer Erik Lindgren och jag till dig och köper stugan och pengarna har vi med oss. Hej, vi ses i kväll" Så lade jag på luren.

Det var med en viss spänning vi sedan på kvällen stannade framför Forslings hus en bit bortom nedfarten till Smednäset. Forsling kom ut, gick emot oss och sträckte fram handen över järngrinden och sade: "Välkomna"

Han öppnade grinden och vi följde med in och gjorde upp affären. Jag tror nog att Forsling inte bara var nöjd med en god affär utan också att just vi övertog hans stuga, som han var mycket fäst vid.

Vid styrelsemötet den 28/4 1971 begärde Börje Holgerson att få avgå som kassör och Björn Olsson föreslogs som kassör för 1971, och valdes sedan på vårmötet.

Så går vi förbi alla aktiviteter under sommaren och kommer till höstmötet i Falun den 30/11 1971.

Det var på det mötet som kassören informerade om att sista delbetalningen för Smednäset var gjord och att han och jag köpt Forslings stuga, som nu erbjöds till sektionen för samma pris utan köptvång.

Mötet beslöt enhälligt att köpa stugan med tomt för de 22.000 kr vi givit, och betalningen fick uppdelas på de närmaste åren.

Reception blev det inte i den inköpta stugan på en gång utan vi fortsatte med reception i ett tält på planen nedanför stugan, och stugan uthyrdes istället till caravan vänner eller till andra genom Svärdsjö turistbyrå. Några som hyrde blev senare caravanare, då de såg hur trevligt vi hade det på Smednäset. Det beslöts också att lånet till CC's grund fond skulle återbetalas med 3.000 kr per år med början 1972.

Dalasektionen hade nu hela Smednäset och var den första sektionen med egen lägerplats.

1972

Nu hade vi fått el-ström till Smednäset och bastun var klar. Vi hade inte bara arbetsträffar på Smednäset utan också trevligt midsommarfirande och kräftfest. En södra Dalama-träff och en träff i Tandådalen fyllde ut programmet.

Det var på vårmötet 6/5 1972 som vi beslöt att ordna med ett aktivitetslotteri. Utförda arbeten berättigade till arbetslotter som gav vinster t.ex.säsongsuppställning, fri midsommar mm.

1973

Under 1973 hade köpebrevet från Kopparfors AB och avstyckningskarta från Lantmäteriet erhållits. Alla papper var därmed klara och ansökan om lagfart hade insänts till Falu Tingsrätt. Smednäset hade varit mycket välbesökt under sommaren. På vårmötet 20/5 beslöts om inköp av ett par kanoter och vi diskuterade var dansbanan skulle ligga.

Till midsommarhelgen 1972 kom det så många caravanare, så man fick lov att hyra grannen Olssons äng för första gången men man fick ändå lov att ge återbud till flera, som önskade komma.

1974

Verksamheten började med sektionsmötet på Smednäset den 1/5 1974 då vi planerade för den kommande säsongens aktiviteter. Under alla veckoslut i april hade många medlemmar varit ute på Smednäset och krattat löv, klippt busk, målat och fejat så hela området var rent och fantastiskt fint.

Så hade vi tagit in anbud på en ny nedfartsväg till Smednäset, så vi skulle slippa åka över grannen Olssons gårdsplan.

Vidare studerades försäkringsvärdena på byggnader och inventarier och slår jag ihop värdet av allt så kommer jag till ett försäkringsvärde av närmare 150.000 kronor. Läger man därtill markens värde, så är det imponerande att sektionen fått ihop allt detta.

Sekreterare på mötet den 1/5 var Börje Edvall, då Kaj Englund inte kunde komma på grund av tidsbrist och därför avsat sig uppdraget som sekreterare.

Den 12/5 1974 hade vi sedan vårmöte på Smednäset och då valdes Erik Bengtsson till sekreterare fram till höstmötet. På mötet bestämdes att en ny nedfartsväg skulle anläggas och jag fick till uppgift att kontakta Kopparfors AB för att ordna med köp av den mark som behövdes för vägen.

Då vägen sedan skulle anläggas backade anbudsgivaren ur, men Börje Holgersson, som gjort flera av uppställningsslingorna i Tandådalen, ställde upp och gjorde vår nya nedfartsväg.

Kostnaden blev 20.066 kronor varav markköp 2.400 kronor. Så diskuterades naturligtvis sommarens träfflista.

På styrelsemötet den 22/8 1974 lämnade kassören en ekonomisk rapport eftersom vi närmade oss verksamhetsåret slut, som ändrats till 30/9 från och med detta år. In-och utgifter visade god balans.

På mötet fick Ruth Lindgren till uppgift att skriva verksamhetsrapport för Smednäset, vilket hon sedan dess har gjort med den äran i många år. Så beslöts att vi skulle anskaffa och uppsätta en hydroforanläggning för sjövattnet.

Beräknad kostnad 2.000 kr. Allt ordnades av Olle Lindgren. Att uppställningsplatserna skulle breddas, ökas från 7,5 till 8 meter bestämdes också på detta möte.

Den 27-29/9 1974 hade sektionen höstmöte i Stjärnsund, en mycket trevlig träff ordnad av Torkel Marklund och Lennart Nyström. På lördagen gjorde vi turen runt Husbyringen, som var intressant.

På mötet redogjorde jag för bakgrunden till den sista tidens tidningsartiklar i Falu-pressen rörande Smednäset och påstådda dåliga relationer mellan Caravan Club och lingsbefsfolkningen. Ett brev från Dalasektionen till Falu kommun med en enkel förfrågan om att ev. köpa eller överta badbryggan och badhytterna hade av någon skribent tolkats som om lingsbefsborna skulle avstängas från badet. Denna hade sedan tyvärr förstöras upp till obehagliga proportioner med en rad insändarartiklar till följd.

Jag meddelade att jag varit i kontakt med kommunen, orfsbefsfolkningen och pressen och att vi skulle ha ett sammanträde den 11/10 i Falu stadshus med berörda parter för att framlägga fakta, och klarlägga felaktiga slutsatser. Vår strävan var naturligtvis att ha goda förhållanden med både kommun och orfsbefsfolkning.

Vi kom också överens om att bilda en badplatskommitté med deltagare från klubben och lingsbefsbor.

Så blev det en badplatskomminé med några lingsbör, och vi hade ett möte per år, men redan efter tre möten tyckte de att allt sköttes så bra att dessa möten var onödiga. På årets sista möte med styrelsen den 2/12 1974 informerade jag om badplatsmötena och vi började titta på aktiviteter nästa år och studerade ekonomin.

1975 Jubileumsår och 10:e året på Smednäset

På det första styrelsemötet den 23/4 1975 som hölls på Smednäset diskuterades skötseln av Smednäset och allt arbete det innebar. Liksom i Tandådalen kändes det som om det snart borde finnas någon anställd på vår lägerplats, men Erik Lindgren och Björn Olsson tyckte att vi skulle fortsätta som hittills åtminstone ett år till.

Men det blev inte bara ett år utan många år som Erik och Ruth var vårt lägervärdspär och det kan vi vara glada för.

Eftersom det var en jubileumsår 1975 så kan vi väl titta vilka som var med i sektionensstyrelsen, Smednaskommittén och hade övriga funktioner.

Ordf	Yngve Hjalmarsson.	Grycksbo		Smednäskommité	
v.ordf	Börje Edvall.	Mora		Ordf.	Erik Lindgren
Sekr.	Erik Bengtsson	Falun		Ledam.	Ulf Jansson
Kassör	Björn Olsson	Kvarnsveden			Gunnar Bergström
Ledam	Erik Lindgren	Toftbyn			Adolf Eriksén
Ledam	Ruth Lindgren	Toftbyn			
Ledam	Torkel Marklund	Hedemora		Klubbmästare	Torkel Marklund
					Adolf Eriksén

Revisorer	Stig Zandén och Mona Forsling
Suppl.	Enar Appelqvist och Tore Löfblad
Valberedning	Göte Karlsson, Judith Bergström och Ragnar Gryth.

Vårmetet hölls den 11/5 1975. På mötet konstaterade ordföranden att sektionens verksamhet ökat kraftigt de tre sista åren, att aktiviteten på Smednäset var glädjande stor och att sektionens ekonomi var stabil. Förhållandet till orstbefolkningen var gott efter allt besvär året före.

Utbyggnad av el-systemet på Smednäset bedömdes som viktig men viktigare ansågs det vara att bygga ytterligare ett hygienhus, då det befintliga börjat bli i minsta laget med nuvarande beläggning på lägerplatsen.

I styrelseprotokollet från styrelsemötet den 3/9 1975 finns en lång önskelista med 22 punkter och en del av dessa kommer jag till när jag fortsätter att skriva.

Höstmötet den 26-28/9 1975 hölls i Nyhammars Folkets Hus och var en alldeles särskilt trevlig träff som kallades Dan Andersson-träffen. Arrangör var CC 779 May-Lis och Henry Karlsson med medarbetare från södra Dalarna.

Vi åkte till Skattlösberg och besökte Finngammelgården och Luosastugan och fick känna hur kolbullar smakade.

Det var kaffelångbord och bildband om Dan Andersson och på kvällen var det middag med dans.

På höstmötet var det studie av ekonomin och val av ledamöter och tack till alla medlemmar för deras insatser under året.

1976

Vädret var under hela sommaren strålande och säsongen mycket lyckad.

1976 hade vi vårmötet på Smednäset och höstmötet som fäbodträff i Vattnäs nordväst om Mora. Det var också det året som omsättningen på Smednäset ökade extra kraftigt och totalt 452 caravan familjer besökte Smednäset.

Till midsommarfirandet anmälde sig så många medlemmar, att ett 60-tal medlemmar tyvärr måste få återbud.

Både Smednäset och ett par av Olssons ängar blev fullbelagda.

Under året förvandlades Storstugan, kanske man kan säga, från att vara likt en loge till en trivsamt klubblokal.

Sommarstugan, som nu användes som reception hade blivit ommålad och i bastun fanns nu varmvatten. Musikestraden vid dansbanan var ombyggd och ytterligare 2 roddbåtar hade inköpts.

För att kunna hissa fler nationsflaggor vid utländska besök köptes ytterligare 2 flaggstänger. Antalet flaggstänger på flaggkullen blev därmed 6 stycken.

Som vanligt hade mycken tid lagts ner på skötseln av vårt stora område.

Vi kunde konstatera att omsättningen på Smednäset var lika stor som på riksplatsen Sollid på Orust.

På ett av sektionsmötena beslutades att säsongsavgiften skulle höjas från 235 kr till 500 kr, men att man genom arbetsinsatser skulle kunna sänka avgiften till 300 kronor.

På ett av styrelsemötena beslöts att ännu en gång låna 15.000 kr från Caravan Clubs campingfond.

På höstmötet i Vattnäs den 12/9 1976 skedde flera omval och några nyval i sektionsstyrelsen. De nya i styrelsen var

Stig Stenberg,	Falun	Sekreterare
Leif Eriksson,	Falun	Rev.suppl.
Ingemar Kjellin,	Falun	Klubbmästare

Nu tar jag med styrelsemötet i Grycksbo den 28/10 1976 fast det egentligen hör till nästa verksamhetsår. Från mötet kommer det första protokollet skrivet av nya sekreteraren Stig Stenberg,

1 § 25 i protokollet ser jag att asfalteringen av nedfartsvägen på Smednäset blivit klar och kostade 33.000 kronor och att 315 m dräneringsrör hade nedlagts från Storstugan. Så hade man skaffat kassaapparat till receptionen och köpt en reservpump för vattenförsörjningen till toaletterna mm mm.

1977

Sommaren 1977 var urusel ur väderleks synpunkt, men antalet besökare på Smednäset minskade bara obetydligt till 417 caravan familjer.

Säsongen började inte så bra för vår bastu. På grund av snabb snösmältning och regn blev Svärdsjöns vattennivå ovanligt hög och nivån kom att stå just i jämnhöjd med golvet i bastun, och det betydde en hel del extraarbete.

Pentryt i Storstugan blev klart och målat under försommaren och Bert Pettersson monterade duschkabiner i bastun och utförde en massa el-arbeten i Storstugan.

Så hade man inköpt en traktor, en mindre motorgräsklippare, en slipmaskin och till bastun en större varmvattenberedare.

Under sommaren var det grisfest, kräftfest och surströmmingsfest och om det inte räckte, så fanns det glödstekt sill att tillgå en kväll varje vecka.

Midsommarhelgen, höjdpunkten under sommaren, gynnades av fint väder och alla programpunkter var mycket uppskattade. Under midsommarhelgen döptes tre CC-medlemmar vid en högtidlig gudstjänst nere vid badplatsen. Det var Forslings pojke Anders och Halvarssons pojkar Erik och Magnus.

Budgeten för Smednäset har kommit upp i 3-siffriga tal ser jag i kassarapporten från 28/2 1977 och var 113.300 kronor.

Än "lever" badplatskommittén och hade sammanträde 22/5, men sedan upphörde den.

På höstmötet, som hölls i Säter, beslöts att Dala Sektionens medlemmar skulle få reservera säsongsplats på Smednäset före den 1/2 och efter denna tidpunkt kunde övriga sektioner komma med sina anmälningar.

På mötet valdes Thore Löfblad till sekreterare och efterträdde Stig Stenberg, och mötet avslutades med att jag framförde ett stort och varmt tack till Björn Olsson för ett utomordentligt fint arbete som kassör för verksamheten på Smednäset.

1978

Medlemsantalet i sektionen har minskat med 3 medlemmar till 286 och sommarvädret hade varit dåligt. En nyhet var att alla platser hade numrerats upp och viss plats kunde förbeställas. Denna för att slippa uppställning långt i förväg till midsommar och andra träffar.

Den stora investeringen 1978 var borrandet efter vatten på området. Plastledningen vi haft från Lingheds vattenverk, och som går över viken och kommer upp nedanför gamla toaletten var en sommarledning hade klen dimension och frysrisk fanns. 1978 t.ex fick man inget vatten förrän efter pingsthelgen. En djupbrunn var nödvändig. På styrelsemötet den 12/4 1978 beslutade man att en brunn skulle anläggas. Borrфирman kom och borrade och borrade och borrade och på 99 meters djup fann man äntligen vattnet. Så anskaffades en djupbrunnspump och 2 hydroforer och ett litet pumphus byggdes över det hela. Nedgrävningen till toaletthuset blev extra jobbig då man träffade på flera stora stenar där ledningen skulle fram.

På styrelsemötet den 13/8 1978 kom för första gången en förfrågan från några medlemmar om vinteruppställning av husvagnar på Smednäset, en fråga som då bordlades.

På styrelsemötet den 7/9 1978 diskuterades och bestämdes att ett hygienhus skulle byggas vid främre planen för alla de som har sina husvagnar där och för de som står på Olssons äng.

Den 24/9 var det höstmöte i Vansbro. Vid mötet var det nyval av Sten Axelsson till styrelsen. Bo Forsling blev ny klubbmästare och Adolf Eriksen blev med i valberedningen. Torkel Marklund avtackades.

1979

Den 3/5 1979 hade vi styrelsemöte i Grycksbo och på det mötet informerade jag om att jag fått en förfrågan om att ansvara för uppstarten av pappersbruket i Bai-Bangrett (Vietnam) äventyr på ett till tre år, står det i protokollet. Nu vet vi att det blev tre år. Jag bad om befrielse från tidskrävande CC-uppgifter under den tid, som jag var kvar i Sverige före utresan, som var planerad till början av augusti.

På mötet godkändes sedan ritningen på hygienhuset vid främre planen och att inköpa en stor tank för att läggas under huset. Till säsongen 1979 planerade man att öka elförsörjningen till Smednäset och det kom dit en transformator och vi fick större huvudsäkringar, 3x 100 A och

senare 3x125 A. Kostnaden var 35.000 kr.

Så hade vi betalt djupbrunnen och utrustningen som fanns i pumphuset. Det hade kostat 40.300 kronor trots allt frivilligt arbete.

Den 16/6 hade sektionsstyrelsen ett extra möte till vilket jag inte blev kallad, men av protokollet ser jag vad de bestämde. Enda frågan på mötet var hur jag skulle avtackas med anledning av min avgång.

Den 24/6 1979 hölls det sista styrelsemötet jag var med på, och på det mötet bestämdes att Storstugans övervåning skulle få användas av ungdomarna som diskotekslokal. En annan av alla paragrafer i protokollet var att hälsovårdsnämnden i Falun genom beslut beviljat klubben att på Smednäset anlägga 2 infiltrationsanläggningar för vatten från våra spillvattenlungor. Sedan har jag bara ett protokoll till, men på det står det Yngve Hjalmarsson frånvarande. Det var nog eftersänt till Vietnam.

På söndagen vid midsommarfirandets avslutning och efter utdelning av roddtävlingsspriser och priser till vinnare i övriga tävlingar blev Margareta och jag avtackade för långvarigt och förtjänstfullt arbete för Dalasektionens bästa av sektionens vice ordförande Börje Edvall och vi utnämndes till Ständiga HedersSmednäsare och fick ett stort Jobs-tryck med dalamotiv. Det pryder nu vår hall här i Grycksbo.

Jag tackade och önskade Dalasektionen och dess medlemmar fortsatt trevlig samvaro på Smednäset och vidare utveckling av vår fina lägerplats.

Det blev 3 år i Vietnam och sedan följde andra utlandsjobb, Spanien, Bangladesh, Malaysia och sist Mosambique. Inte förrän 1990 var vi hemma på riktigt igen.

I Caravan Bladet nr 6 1979 kan Du läsa ett brev från mig efter ett par månaders vistelse i Vietnam. Den artikeln tyckte jag själv var roligt att läsa när jag nyligen hittade den i CC-bladet. Och nu har det gått en massa år och vår husvagn står här ute i carporten och kommer till användning ibland även om det inte blir så ofta som förr och aldrig på vintern.

Med nöje ser jag att Smednäset har utvecklats vidare. Där kom rätt snart ett stort fint hygienhus och ytterligare byggnader har uppförts. Möjligheten att få el-anslutning till husvagnarna har ökats. Det finns mycket att berätta om i en framtida skrift och allt blir bergsäkert skrivet av någon av de som var sektionsordförande efter mig.

Ordförande under åren efter mig har varit:

Olle Dahlberg	1980
Stig Stenberg	1981-1987
Gunnar Stålberg	1988-1993

Jan Westerberg 1994-1996
Bill-Arne Andersson 1997-

Heders-Smednäsare

Det är ingen tvekan om att orsaken till den snabba utvecklingen av sektionens lägerplats Smednäset har sin grund i medlemmarnas stora intresse för lägerplatsen och deras stora ideella insatser.

Nedanstående medlemmar utförde särskilt goda insatser under de år som jag var sektionens ordförande och de har förlänats titeln Årets Heders-Smednäsare.

År

1972 Agda o Olle Lindgren, Falun CC-770
1973 Ingrid o Ulf Jansson, Borlänge CC-3881
1974 Frida o Karl Lindgren, Ludvika CC-988
1975 Edith o Ragnar Gryth, Hedemora CC-1311
1976 Anita o Owe Pettersson, Spånga CC-4903
1977 Britt o Björn Olsson, Borlänge CC-1404
1978 Ragnhild o Bert Pettersson, Örebro CC-3873
1979 Ingrid o Adolf Eriksen, Borlänge CC-3856
1980 Eivor o Karl-Olof Pettersson, Västerås CC-4117

Alla, som under de år jag var ordförande, hade uppdrag i sektionsstyrelsen och/eller Smedskommittén eller arbetade ideellt på Smednäset skulle jag vilja kalla Heders-Smednäsare och överst på den listan sätter jag naturligtvis Erik och Ruth Lindgren från Toftbyn.

Denna text är inscannad från originalet, nedskriven av Yngve Hjalmarsson.

Texten är original och ej redigerad
Ulrika Karlsson April 2025